

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEGE
(Naam. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL
(Steederspoort),
TONGEREN
Posthoeks rekening n. 34355.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraft betaald.
30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, briefen en
aankondigingen, moeten franco gedaan
worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1.60
nieuws fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
Elke regel meer fr. 0.75
Voor meer dan één inlasing, prijs
volgens aankoord.

**Alle aankondigingen en mededelingen
moeten ons toekomen voor Donderdag
middag.**

Bijeenkomst van het Parlement

Kamer en Senaat zijn Dinsdag weer bijeen gekomen, na zo wat anderhalve maand verlof. Dit is nu geen « bijzondere » zitting, maar het parlement eindigt Mei maar voorloopig uiteen is gegaan, om de regering tijdens het uitwerken der volmachtmaatregelen met rust te laten. De regering had trouwens zelf aangekondigd bij het aanvangen van de volmacht, dat zij zelf te gepaste tijde de Kamer zou bijeen roepen, om uit eigen beweging uitleg te geven over het gebruik van de volmacht. Die gepaste tijd is nu gekomen. De volmachtbesluiten zijn verschenen, verbeterd en ten uitvoer gelegd. Zij werden onderworpen aan de kritiek van alle groepen en kringen; hier werden zij goedgekeurd, daar afgebroken, verder op voorbehoud onthaald. Zij hebben winnige en bittere politieke twisten opgeleverd. Het is nu tijd dat de Kamer erover uitspraak doet en verklaart of zij, ja dan nee, de regering goedkeurt en blijft stouwen in hare zoo moeilijk als ondankbare zaak van het financieel herstel.

Men weet dat de socialistendeurden dit verlot hemel en aarde beroerd hebben om de gemeoederen in gisting te brengen en de openbare meening op te zwepen. Zij hebben zelfs een volkspetitionnement gevonden, een soort referendum of volksraadpleging, dat zij zelf destijds hebben verwoerd bij de Grondwetsherziening. Dit socialistische petitionnement is de ontzaglijke zwans van deze eeuw, zoals M. de Broqueville zegde, en tevens de grootste posterij en aftruggen van dezen tijd, zoo's wij zelf hebben bezworen.

Dinsdag morgen heeft een groep socialistische Kamerleden en Senatoren, vergezeld door een paar honderd werklozen, dit petitionnement naar het Palais der Natie gebracht. De voorzitter der Kamer heeft de afvaardiging parlementarisch zeer beleefd onthaald en de dossiers met de ander half miljoen echte en onrechte handteekens en kruisens in ontvangst genomen.

IN DE KAMER.

Deze heropeningszitting der Kamer had veel wat belangstelling verwekte. Van kort na den middag maakten de nieuwsgierigen «eds « file » voor de openbare tribunen. De parlementarissen waren dezen keer ook allen tusschen op post.

Drie interpellaties zijn ingediend door de socialistische, de communisten en de Vlaamsche-nationalisten.

De socialistische interpellatie krijgt den zonnarik en heer Vandervelde heeft de eerste het woord.

Spreeker handelt over den financieelen toestand van het land en verklaart dat de nationale crisis en ook de internationale crisis te danken zijn aan de internationale kapitalisten. Hij voegt er bij, dat welke regering ook, voor dezelfde mogelijkheden zou komen te staan.

Doch spreker heeft het vooral over het gebruik van de volmacht en verklaart dat de Regenering die kiezers bedrogen heeft en dat er thans geen andere uitweg meer is dan de ontbinding van de Kamers, teneinde het kiezerskorps opnieuw uitspraak te laten doen.

Spreeker moet toegeven dat er in de Koninklijke Besluiten veel goede dingen zitting, doch dat hij over het algemeen ermede niet kan instemmen, omdat de verdeelende rechtvaardigheid niet werd in acht genomen.

Langdurig wijkt spreker uit over de verschillende bepalingen van de Koninklijke Besluiten, welke hij aan kritiek onderwerp en waarvan de socialistische herziening vragen.

Wij moeten hier vaststellen, dat heer Vandervelde te midden van de grootste onverschilligheid spreekt.

Heer Vandervelde handelt over de inflatie en verklaart dat dit gewaar in elk geval moet worden voorkomen. Als de socialisten strijdig tegen de financieele politiek van de Regenering, dan is het niet om de financieele gezondmaking in den weg te staan, maar wel om hun eigen politiek op te dringen en namelijk willen zij het minimumloon verdedigen. Met dit doel doet spreker beroep op de democratische elementen en op alle menschen van goeden wil.

Heer Vandervelde besluit zijn rede met te verklaren dat de socialistische oppositie onverzettelijk is en dat hij betrouwt het nu afwachten van de volledige afrekening. (De socialisten juichten toe).

Heer De Backer (VI. Nat.) meent dat de schuld van wat er gebeurd is, aan de christen-democraten aan te wijzen is en hij praat langdurig over de houding van de christen-democraten, wat natuurlijk gevatte onderbrekingen uitlokt van de zijde der christen-democraten, namelijk van de heeren Vergé, Van Hoeck en Marck, die de postscriptieve houding van de frontpartij aan te kaak stellen.

Heer Jacquemotte, (commun.) spreekt op zijn beurt, om de politiek van de Regenering aan te valken.

Als het 6 ure slaat, vraagt spreker de vergadering te sluiten, zooals is overeengekomen.

Hij zal in de volgende zitting voortspreken.

IN DEN SENAAIT.

In den Senaat werd de bespreking aangevat van het reeds door de Kamer gestemde ontwerp betreffende de Landpachten.

De socialisten vroegen dat de Senaat dit ontwerp ongewijzigd zou goedkeuren, waarop M. Sap minister van landbouw, aandroogde dat de Senaat dit ontwerp ernstig zou onderzoeken en het zou verbeteren, waarin hij door talrijke leden gesteund werd.

M. Delvaux de Penffe (kath.) verdedigde de wijzigingen, welke de Senaatcommissie voorstelt zijnde gelijke rechten voor opzeg voor huurder en eigenaar.

Betere vooruitzichten in handel en nijverheid

De maand Mei bracht een aanzienlijke verbetering op gebied van onzen buitenlandse handel, zelfs indien men in aanmerking neemt dat deze maand twee werkdagen meer telde dan de voor de handelsbeweging ongunstig geweest zijnde maand April.

Onze uitvoer is grooter geweest dan in een der vorige maanden en, wat opmerkelijk is, de uitvoer vertegenwoordigt 98 per cent van den invoer.

Enkele cijfers zullen dat bewijzen.

De waarde van den buitenlandse handel van België	bepel in miljoenen frank:	Import	Export
1ste trimester gemiddeld per maand		1280	1190
April		1180	1033
Mei		1825	1293

Vergelijkt men de cijfers van den export voor 1933 met die van 1932, dan is de bevinding van aard om de naar verbetering hunkerende menschchen wat er niet onder 't hart te steken. Voor de eerste maal is de maandelijksche uitvoer voor 1933 hooger dan die voor het voorgaande jaar; hij overtreft die met 150 miljoen fr. Zelfs indien Mei iets genomen heeft van het deel dat aan April toekwam, dan is dit resultaat zeer bevreemdend.

Wat het import aangaat kan men vaststellen dat de vermeerdering vooral toe te schrijven is aan den invoer van grondstoffen.

Welke betekenis hier aan is toe te schrijven? Het betekent dat de nijverheid zich bevoorradt, omdat er vooruitzichten van onbetroefde bedrijvigheid zich voor haar geopend hebben.

Wat den uitvoer betreft, hier is de vooruitgang in Mei algemeen. Men stelt inderdaad vast dat de verkoop van textielwaren merkbaar vooruit is gegaan, wat ook het geval is met de metaalproducten; er kan ook gezegd worden op de sterke toename van den uitvoer van gelepen diamant.

Alles bijeen genomen wijzen de cijfers op «ne niet te ontkennen verbetering en voerch een gunstiger verhoelsel bij de vroeger reeds aangehaalde.

Wgk is de gevolgtrekking die de bevolking zal maken? Vooral deze, dat het nu waanzichtig het moment niet is om aan politieke woelingen en straatnumero den voorrang te geven en het land in rep en ruer te zetten voor doelmaden, die met 's lands welvaart en het welzijn van de bevolking niets te stellen hebben, ja er in tegenstrijd mee zijn.

Indien ooit dan zijn nu rust en orde noodig, vooral nu de nijverheidslanden waar de werkloosheidsdramp het ergst is, word heeft. Men zal dit overal begrijpen; en moeten de Bezgen naar kwaden raad luisteren dan zouden zij het kind van de reeling zijn en onze naburen met het vet van de soep gaan loopen, nu men er een oog vet heeft op te zien.

Er is niemand die beweert dat alle politieke bedrijvigheid moet worden stilgelegd, dat men de oppositie, een prop in den mond moet steken om haar het alleen en het spreken te beletten. Maar er is waanzichtig een groot verschil tussehen politieke bedrijvigheid en stelsmatich aanslitsen en opstoken en het onderhouden eener autarisch, die wanorde verwekt en onrust zaat.

Elke verbetering in den toestand van hand I en nijverheid is een stap naar vermindering van den gessel der werkloosheid; weening en verbetering zaalen loidt tot bestending van werkloosheid, tot voortdoring van volksarmoede, tot nood van allen die naar betere betandingen snakken; handelbaar, nijverbaar, neringdoener, burger en boer.

Dezer belangen gaan voor en niet die van lawdijmakende draadraaiers, visschers in troebel water en ongeluksprofeten die niet anders kennen dan hun politiek profijt.

voort en doet thans een uitval tegen de bankiers en de kapitalisten en ook tegen de sociaaldemocraten. Hij eindigt zijn betoog met den kreet : Leva de algemeene staking!

Vervolgens kwam Heer de Broqueville eerste minister aan 't woord. De minister bevestigt de verklaringen die door de verschillende leden van de regering, in hun radioredevoeringen werd afgelegd. Hij bedankt heer Vandervelde omdat hij zoo loyaal erkend heeft, dat de regering nuttige maatregelen getroffen heeft om de financiën van het land te riddingen.

De minister weid verder uit over den financieelen oestand van het land, over de maatregelen die vroeger werden getroffen en ontorekend zijn geweest; over de onmogelijkheid leeningen uit te geven of nieuwe belastingen te heffen. Hij toont namelijk aan, dat de uitgaven van het land seintor 1913, 15 maal hooger zijn dan dat geen enkel land dergelijke uitgaven kan blijven dragen.

Over het verwijt van de socialisten dat de regering hare beloften niet zou gehouden hebben, zegt hij, dat de regering belood heeft geen nieuw taksen te heffen en dat zij haar woord gehouden heeft. Over de verlagng van de loonen, heeft de regering belood, dat zij de koopkracht van de loonen niet zou verlagen en hier ook heeft zij woord gehouden. Trouwens de socialisten zijn slecht gekomen, om van beloften te spreken, die niet werden gehouden. Wat hebben de socialisten al niet belood en niet gehouden?

(Onderbrekingen bij de socialisten.)

Verder verklaart hij, dat de regering als hoofdelijk taak te vervullen heeft, het failliet van het land te voorkomen en ook de financieele afhankelijkheid van het land te vrijwaren.

Heer de Broqueville zegt verder dat het zijn grootte zorg is te vermijden, dat het land onder den financieelen dwang van andere landen zou vallen.

(De socialisten onderbreken geweldig en de voorzitter moet de elektrische bel door rindelen om de rust te herstellen. Hij dreigt zelfs de zitting te schorsen.)

Spreeker wijst dan op de ontreddering welke bij de socialisten heerscht. Wat de deelneemng van socialisten aan de regering betreft, die vraag kan niet gesteld worden zolang er een sterke en eendrachtige regering aan het bewind is die weet wat zij wil en haar wil ook zal uitvoeren.

Wij hebben, zoo zegt spreker, onze taak vervuld met goeden wil en oprechtigheid. Wij zijn niet onfeilbaar en het bewijs is, dat wij gaarne gezonde wonken in overweging nemen en dan ook d' besluiten hebben gewijzigd, waar wij zulks hebben noodig geacht. Wij zijn fier over wat wij gedaan hebben en wij hebben niet de pretentie te gelooven, dat iedereen met ons instemt. Dejenigen die offers moeten brengen, zijn steeds mistevreden.

Da socialisten hebben aangekondigd dat de regering hare besluiten zou moeten in trekken zoo niet zou de algemeene staking loskomen. Dit zei een humer, heer Spaak doch heer Brunet, een ander socialist, zei van zijn kant, dat een klein land als België niet de weelde mag beleven sociale troebelen te beleven. Heer Brunet had gelijk.

Na hem spreekt heer Delvigne (soc.) die het socialistische standpunt bevestigt en en namelijk de regering verwijt hare beloften niet te hebben gehouden.

M. Heyman (kath.) heeft het over de sociale wetgeving, welke door sommige bladen zoo zeer werd bestreden.

Nemen nog het woord MM. Elias, (front), Linard (commun.) en Fische (soc.).

luch niet meer dan 24,2 t.h. op de inkomsten van obligaties, leeningen, schuldvorderingen en gelddeposito's, 6,6 t.h. op het gedeelte der inkomsten van acties of aandelen dat evenredig overeenstemt met de winsten bepaald en belast in het buitenland, alsmede voor alle overige inkomsten van buitenlandschen oorsprong, 2,2 t.h. op de inkomsten van Belgische openbare fondsen.

Voorgaande gegevens bewijzen duidelijk dat de onroerende eigendom hoofdbestanddeel van het landbouwbedrijf, in ons huidig fiscaal stelsel veel zwaarder getroffen wordt dan de roerende kapitalen.

Welnu, dergelijk stelsel noemen wij een schreeuwende onrechtvaardigheid, waartegen wij namens de gansche landbouwbevolking hardnekkig verzet aantekenen en zullen blijven voeren.

De invordering van gezegde belastingen.

Nogmaals herhalen wij hier ons protest dat wij reeds op ons congres van 1928 hebben uitgebracht tegen de toelating door de belastingwetten verleend aan den eigenaar de grondbelasting te leggen op zijne huurders of pachters.

De grondbelasting is uit haar aard en volgens de bepaling der wet zelf een belasting geheven op de inkomsten, voortspruitende uit den eigendom van onroerende goederen. Welnu, het is de eigenaar die het bezit heeft van het onroerend goed, hij moet logischerwijze ook de grondbelasting betalen. De huurder of pachter betaalt immers toch de bedrijfsbelasting en de belasting op hetaangevend bedrijfskapitaal wegens de uitbating van de gehuude goederen.

De betaling der grondlasten door den huurder geeft bovendien aanleiding tot zware misbruiken.

Er zijn echter nog veel erger misbruiken voortspruitende uit het aangeklaagd stelsel. Zoo is het ons negmaalt voorgekomen vast te stellen dat schraapzuchtige eigenaars voor grondlasten van huone huurders hoogere bedragen eischen dan hetgeen zij werkelijk voor lasten hadden afgedragen aan den fiscus.

Destijds heeft de heer Van Dievoet de vorige Minister van Landbouw, in het parlement verklaard dat het weinig nut voor de pachters zou opleveren in de wet de verplichting te schrijven voor de eigenaars zelf de grondbelasting te betalen, omdat de pachtprijzen toch in evenredigheid zouden verhoogd worden. Hierop antwoorden wij dat het voor den pachter veel beter is voor klare toelanden te slaan en te weten waartoe hij zich verbindt, dan in de meening te verkeeren dat hij huurt tegen een voordeelige prijs, welke in werkelijkheid voor hem nadeelig is wegens de zware verhooging voortspruitende uit de grondbelasting door hem te betalen.

Een treffend bewijs dat de betaling der grondlasten door den pachter onlogisch en onbillig is wordt trouwens gegeven door de wetsbepalingen betreffende de crisistaks.

Deze luiden dat de crisistaksdrage op de inkomsten van onroerende goederen, niettegenstaande alle andersluidende overeenkomsten, niet mag ten laste gelegd worden van de huurders.

Wat waar is voor de crisistaks geldt ook voor de grondbelasting.

Onze boeren eischen dat zonder verwijl een einde gesteld worde aan de wettelijke onrechtvaardigheid waarbij de eigenaars gemachtigd worden met behulp der fiscusambtenaren de grondbelasting te leggen op den huurder of pachter.

Onze landbouwers eischen ook dat opnieuw een wettelijk maximum worde bepaald dat de gemeenten en provincien niet mogen overschrijden bij het heffen van opcentiemen op de grondbelasting.

Sommige provincien en gemeenten gaan werkelijk te grof te werk bij het vaststellen van bedoelde opcentiemen. Zoo worden soms bedragen bereikt die ongehoord zijn als b.v. 80 en nog meer gemeentelijke opcentiemen en 40 provinciale opcentiemen (Limburg 28).

Een ander nadeel is dat deze opcentiemen dan nog gegeven worden door den Staat voor rekening van de gemeenten en provincien. De gekozen deser bestuurlijke lichamen vermijden aldus de onpopulariteit der hooge lasten en het toezicht der kiezers op hunne mandatarissen wordt erdoor verhinderd.

De Grondbelasting en de Herziening van het Kadastraal Inkom.

Het bedrag der grondlasten en aanverwante taksen.

De grondbelasting bedraagt thans 7 0/0 van het kadastraal inkom en 8 0/0 voor de osgebouwde eigendommen of gronden.

Voegt men daarbij : 1) De provinciale en gemeentelijke opcentiemen wiere aantal niet meer beperkt is door de wet.

2) De wagenstaks welke door al de gemeenten geheven wordt op het kadastraal inkom en welke volgens de wet mag gaan tot de hoofdsom der grondbelasting voor de gebouwde eigendommen en tot de helft van bedoelde hoofdsom voor de ongebouwde eigendommen.

3) De crisistbelasting thans bedragende 1.5 t.h. van het kadastraal inkom; dan komen wij tot den verbazenden uitslag dat de grondbelasting voor de gebouwen schommelt tussehen 22 en 26 0/0 en voor de gronden tussehen 22 en 24 0/0 van het kadastraal inkom.

Nu de herziening het kadastraal inkom merklijk heeft opgevoerd, is dergelijke belasting een drukken de last welke eenigzins gelijkt op een gedeeltelijke ontegening langs wettelijke wegen.

Onze landbouwers kunnen zich dan ook niet neerleggen bij de schreeuwende onrechtvaardigheid die begaan werd bij de heffing der crisistaks.

Immers, deze treft de inkomsten der onroerende eigendommen terwijl de inkomsten van actien, obligaties en andere geldbeleggingen werden vrijgesteld.

Men roepe niet in dat laatst genoemde inkomsten reeds zwaar getroffen zijn getroffen door de cedulaire belasting op roerende zaken.

Deze laatste belasting bedraagt

een slag gaf dat zij met het hoofd voorover op de grond viel. De ongelukkige stierde als ware massa ten gronde. Zij bloedde geweldig uit en werd boven den rechtewenkbrauwboog.

Ziende dat zijne vrouw geen teken van leven meer gaf bracht Lenoir, geholpen door zijn 12 jarig zoonzie, zijn slachtoffer op het bed. De kleinere Maurice ging dadelijk om huip roepen. Toen een genescheer ter plaats kwam was vrouw Lenoir echter reeds overleden.

De politie kwam ter plaats den dader aanhouden en stelde een eerste onderzoek in. Verleden Vrijdag kwam het Parket ter plaats en ondervroeg den moordenaar en het zoonzie Lenoir werd naderhand gevangelij naar Loos overgevoerd.

— Een advokaat priester gewijl. Over een paar dagen wordt er te Rijsel een godestrijde plichtigheid gevierd, welke zeker niet alledaags is.

Onder de dertig practkers gewijl door Z. Em. Cardinal Lénart, bevond zich Meester André Stahl, advocaat aan de rechtbank van Rijsel.

Da nieuwgewijde priester is in 1893 geboren. Hij is dus priester gewijl op 40 jaren ouderdom. Het gewal is uiterst zeldzaam. Gezonnde de drie laatste jaren welke E. H. Stahl doorbracht in het Groot-Seminarium mocht hij, elken Donderdag, nog komen pleiten voor de Kinderrechtbank. Acht dagen geleden werd hij nog herkonden als lid van den Raad der Advokaten.

Advokaat Stahl had een zeer druk bezocht kabinet. Altoos was hij bezield met een vurigen apostolijver, en de kinderen, welke hij verdeling moest worden door hem aangetrokken en op den goeden weg gebracht. Hij was de sekretaris van het Werk der Verlaten kinderen en was altijd in de weer voor zijn beschermelingen.

De nieuwe priester, met zijn vurigen blik, was dikwijls bekeer door de ontroering, dan naar gewoonte.

— Een kind twee jaar ouder de wille dieren. — In de dicht boschen op de Zandboeren, waar nog talrijke beren, wolven en andere wilde dieren wonen, heeft men een 7 jarigen knaap ontdekt, die tussehen deze dieren leefde. Na een opwindende jacht is het kind door boeren gevonden. Het was uiterst wild en boos en krabde zonder genade. Aanvankelijk dacht men dat het knaapje dood en stom was, maar het geen antwoord gaf op hem gestelde vragen. Na eenige dagen bleek echter dat de knaap heel spreken kon.

Bij onderzoek kwam uit, dat de knaap twee jaar geleden door zijn moeder in het bosch verloren was; na eenig zoeken had de vrouw haar pogingen opgegeven in de veronderstelling, dat het kind door de wilde dieren was gedood. De jongen was echter in leven, voorde zich met gras en vruchten en somtijds stal hij levensmiddelen in alleentzichte bij de menschen.

Na eenigen tijd raakte hij gewond aan de wilde dieren, die hem noodig aanvielen en die hij kende ontkenen door in de boom te klimmen.

De jongen werd thans door dokteren onderzocht om na te gaan in hoeverre zijn zintgevoel en het wilde leven zijn ontwikkeld en in hoeverre zijn verstandelijke vermogens zijn verzwakt. Zijn moeder is in hechtens genomen.

JOEGOSLAVIE.

— Een kind twee jaar ouder de wille dieren. — In de dicht boschen op de Zandboeren, waar nog talrijke beren, wolven en andere wilde dieren wonen, heeft men een 7 jarigen knaap ontdekt, die tussehen deze dieren leefde. Na een opwindende jacht is het kind door boeren gevonden. Het was uiterst wild en boos en krabde zonder genade. Aanvankelijk dacht men dat het knaapje dood en stom was, maar het geen antwoord gaf op hem gestelde vragen. Na eenige dagen bleek echter dat de knaap heel spreken kon.

ENGELAND.

De rijk-te man, — Sir John Ellerman is de grootste Crusus van Engeland; hij bezit 30 miljoen pond sterling of ongeveer 3 milliard 600 miljoen fr.

Hij heeft dat ontzaglijk fortuin gewonnen als hoofd van zeevaardige als beherder van bouwrijzen en door het aankopen en verkoopen van bouwgrond. Hij bezit 1500 huizen in de wijk Earl's Court, te Londen, terwijl ook een aanzienlijk gedeelte van Oxford Street, de straat van de grootste winkels der Engelse hoofdstad, hem toebehoort.

Hij is de zoon van een Duitsche, die zich destijds te H.L. vestigde.

Sir John Ellerman is thans 71 jaar oud. Hij heeft noch speecht, noch reispanden en gaat weinig uit.

Op elk pond, dat hij wink betaalt, sir John 12 shillingen aan den fiscus. Bij zijn dood zal 51 t.h. van zijn fortuin naar den staat overgaan.

DUITSCHLAND.

Eene onaanneemlye verrassing. — Een grisaard welke was ingeslapt op een bank in den Dierentuin te Berlijn, beleeftde een onaanname verrassing.

De man welke een langou baard droeg werd door een naanhoudt gebrom gewekt. Met ontzettng zag hij dat een bijenzworm zich aan zijn baard had vastgehecht.

Hij wist gelukkig zijn kostbaarheid te bewaren verroerde niet, onthield zich van roepen, maar rustorde aan voorbijgangers toe.

— Treent niet nader, tracht dadelijk iemand te vinden die mij kan helpen.

De wandelaars waarschuwend, onmiddellijk de brandweer die den grisaard verlost.

VEREENIGDE STATEN.

Gevecht op leven en dood tussehen een losgeborenen handier en een jong meisje. — Voor eenigen tijd zijn 67 gemiddelen uit de gemiddelen van Lansing, bij Kansas-City kunnen ontvluchten. De moesten hunner bevinden zich nog steeds op vrije voeten. Zij zwerven door het gebied van de Staten Kansas en Oklahoma en betakelen een schrik voor de bevolking, daar zij dagelijks twee drie roofovervallen pleegen en zich met de revolver in de hand ontferak, levensmiddelen en geld voor hun vertere vlucht verschaffen. Een dezer bandieten is thans door het optreken van een jong meisje in handen der overheden gevallen.

De 21 jarige Louise Goodfellow, wonende te Cadde, in de nabijheid van Oklahoma-City, reed 's avonds laat met haar kleinen vijfpersoonsauto op een buitenweg. De jonge dame stuurde, haar broer zat naast haar. Plotseeling vloog in het duister een man in gewaansniskleding op en met opgeheven revolver beval hij het meisje te stoppen. Dadelijk gaf Louise volk gas doch de bandiet had reeds bliksemwit gas doch van het portier gegrepen, was met de vlucht van een akrobaat op den trauplank gesprongen en klauterde in den wagon. Daarna goeod hij, nog steeds dragende met zijn revolver, om te keeren en hem naar Oklahoma-City te rijden.

Het volgende og-niblik draaide Robert, de broeder van Louise, zich om, sprong van de voorbank in den wagon en wierp zich op den bandiet.

Dan gevecht op leven en dood begon, terwijl de wagon met een snelheid van 90 kilometer over den weg suiste.

Louise Goodfellow wende zich onder het rijden half om en zag dat de vluchtende, een knif als een boom, haar zwakkeren broeder spoedig zou overvleedigen.

In haar angst besloot zij tot een uiterste poging. Zij verminderde de snelheid en reed den auto in een straatroot. De wagon sloeg om en alle drie personen vielen op straat, zonder zich evenwel te verwonden.

Toen begon het vreschrikkelijke gevecht opnieuw. Het meisje zag echter in de verte drie politiemannen naderen en het ging er

FRANKRIJK.

Een gezinsdrama te Rijsel. — In een werkmanswoning der Eugène Vaninstraat, te Rijsel, heeft een drama plaats gehad dat ets t.v. meer te weten is aan de drinkenschap.

De 47 jarige Maurice Lenoir, afkomstig van Anzin en werkzaam in de Manufactuur des Tabacs, te Rijsel, was Donderdag avond in dronken toestand thuis gekomen, was meermalen gebourde. Zijne vrouw, Jeanne Dubois, eveneens 47 jaar oud, zette het eten op tafel, doch de kost beviel niet aan den woestaling die opsprong en zijne vrouw

— Een gezinsdrama te Rijsel. — In een werkmanswoning der Eugène Vaninstraat, te Rijsel, heeft een drama plaats gehad dat ets t.v. meer te weten is aan de drinkenschap.

De 47 jarige Maurice Lenoir, afkomstig van Anzin en werkzaam in de Manufactuur des Tabacs, te Rijsel, was Donderdag avond in dronken toestand thuis gekomen, was meermalen gebourde. Zijne vrouw, Jeanne Dubois, eveneens 47 jaar oud, zette het eten op tafel, doch de kost beviel niet aan den woestaling die opsprong en zijne vrouw

BUITENLAND

— Een gezinsdrama te Rijsel. — In een werkmanswoning der Eugène Vaninstraat, te Rijsel, heeft een drama plaats gehad dat ets t.v. meer te weten is aan de drinkenschap.

De 47 jarige Maurice Lenoir, afkomstig van Anzin en werkzaam in de Manufactuur des Tabacs, te Rijsel, was Donderdag avond in dronken toestand thuis gekomen, was meermalen gebourde. Zijne vrouw, Jeanne Dubois, eveneens 47 jaar oud, zette het eten op tafel, doch de kost beviel niet aan den woestaling die opsprong en zijne vrouw

— Een gezinsdrama te Rijsel. — In een werkmanswoning der Eugène Vaninstraat, te Rijsel, heeft een drama plaats gehad dat ets t.v. meer te weten is aan de drinkenschap.

De 47 jarige Maurice Lenoir, afkomstig van Anzin en werkzaam in de Manufactuur des Tabacs, te Rijsel, was Donderdag avond in dronken toestand thuis gekomen, was meermalen gebourde. Zijne vrouw, Jeanne Dubois, eveneens 47 jaar oud, zette het eten op tafel, doch de kost beviel niet aan den woestaling die opsprong en zijne vrouw

BUITENLAND

— Een gezinsdrama te Rijsel. — In een werkmanswoning der Eugène Vaninstraat, te Rijsel, heeft een drama plaats gehad dat ets t.v. meer te weten is aan de drinkenschap.

De 47 jarige Maurice Lenoir, afkomstig van Anzin en werkzaam in de Manufactuur des Tabacs, te Rijsel, was Donderdag avond in dronken toestand thuis gekomen, was meermalen gebourde. Zijne vrouw, Jeanne Dubois, eveneens 47 jaar oud, zette het eten op tafel, doch de kost beviel niet aan den woestaling die opsprong en zijne vrouw

FRANKRIJK.

Een gezinsdrama te Rijsel. — In een werkmanswoning der Eugène Vaninstraat, te Rijsel, heeft een drama plaats gehad dat ets t.v. meer te weten is aan de drinkenschap.